

je Bill Knott objavil obširen izbor sodobne poezije. Med pesniki se pojavlja tudi Tomaž Šalamun, in sicer s pesmijo, ki jo je prevedel Michael Biggins. V izboru sta

s po pesmijo med drugimi zastopana tudi Erica Jong in Craig Raine, o katerem sledijo še trije eseji in pogovor z njim.

A. A.

Ostrice

Dušan
Ludvik

Da mladi les
ne posmodi pozeba,
pripravi kres –
zakuri, ko bo treba.

1.

Krivičen bič
prodre le do krvi,
poniglav sklep
duha nam ohromi.

2.

Komur ukaz
je moč gorjače,
ne bij ga, ki
misli drugače.

3.

Kdor tepe, ta pač tepe
po ukazu – zmeraj pa zares,
da odbije sodu čepe.
Vendar: dva konca ima vsak les!

4.

Slabič poljubi bič,
ko ga udari,
ugrizne v roko, ki
z darovi ne skopari.

5.

Ni važno: šest,
še manj pa: dva –
večkrat en sam
za šest velja.

6.

Slab polž v zagorju,
pa ni me sram –
vilo ob morju
postavil sem si sam.

7.

Najti tak ribnik,
da bi debele
postrvi volku
na rep se same ujele!

8.

Na Kosovu so lani kupili 967, v Sloveniji 25 službenih vozil. (Po Delu, 17. 8. 1988, str. 12.)
Brez božjega
božjaka,
razsipna strast
– pa taka!

9.

Svet bil bi nam v zabavo,
ne lezli bi navzdol,
ko tudi lev bi travo
prežvekoval kot vol.

10.

Kar brez ovinkov Sveto pismo
pove, kdo ubijal je, kdo ropal.
Še dobro, da mi takšni nismo,
kjer poštenjak sumljiv – in čist je lopov.

11.

»Ne smemo več poslušati obrekovanja, ampak moram to, kar nam pride pred oči, poiskati in vedno s primerno blagohotnostjo razsoditi.« (Esterina knjiga 16,9.)

Ko nas že vsak izprijenec osira
in v ranah nož vrti iz stisk in reve,
manjka zaupanje in prava mera,
pa velnica, ki loči zrno od pleve.

12.

Debelo laž ponavljaj,
izbrusi jo v konico:

ne prepričljivost – vztrajnost
stori jo za resnico.

13.

Obstoj obvezno, ko zapiska,
upogni hrbet, ko vihari,
pri nas se le v očeh zabliška,
nikoli v glave ne udari.

14.

Z revami zagnjeni do rámen.
Vendar misel, zbita in ujeta,
sama od sebe švigne kot raketa,
nezadržna – sama vzkreše plamen.

15.

Perzijski kralj Kserkses [485–465 pr. n. št.], svetopisemski Asuer, je poslal »pisma v vse kraljeve pokrajine, in sicer v vsako pokrajino v njeni pisavi in vsakemu ljudstvu v njegovem jeziku: ‚Vsak mož naj bo gospod v svoji hiši in naj govori v jeziku svojega ljudstva‘ . . .« (Esterina knjiga 1,22; 3,12; 8,9.)

Dva tisoč mrkih let! Do smrti zároda
veljal bo zakon svet: Pravica do jezika.
Odkod zdaj šege zlè, da v srcu naroda
nadut napuh, ko vžge – v jeziku tujem sika . . .

Aforizmi

J. Mrkalj-
Kadmus

Pohitite z novo himno, narod je že na nogah.

*

Narodu, kateremu jeza v loncu prekipi, je neumno ponujati vojaško čelado
za pokrovko.

*

Čutili so bolečino v rami od streljanja z argumenti.

*

Milijone let je opica potrebovala, da se je zravnala, njim pa je dovolj ena
sama noč, da človeka upognejo.

*

Pod težo njihovih ideologij je marsikdo postal pokveka.

*

Ko otroci postanejo podobni očetom, je edino prav, da jih očetje zavržejo in
razdedinijo.